

Leven in Nederland

Jun Saito (tweedejaars Yamada high school)

Van 8 tot 18 Januari bracht ik als deelnemer aan de Junior Overseas Delegation een bezoek aan Nederland. Op de dag van vertrek verlieten we na de vertrekceremonie waarbij o.a. de burgemeester en onze ouders aanwezig waren Yamada en begonnen we onze reis. Onderweg naar Narita zag ik de Sky Tree, ik herinner me dat ik erg onder de indruk was omdat hij nog indrukwekkender was dan ik op TV had gezien. Met mijn hart zwellend van verwachting terwijl ik me probeerde voor te stellen dat ik de volgende dag dan echt in Nederland zou zijn, viel ik die dag in slaap.

9 Januari verbracht ik in het vliegtuig met het bekijken van films en het spelen van spelletjes, het was een lange maar comfortabele reis. Toen we in Nederland aankwamen was het eerste wat me opviel hoe groot Nederlanders zijn. Ik stond versteld van het verschil tussen de gemiddelde grootte van Japanners en Nederlanders, het zou fijn zijn geweest als ze en beetje van die lengte met mij hadden kunnen delen.

Op het vliegveld ontmoetten we eerst mevrouw Yamaguchi en mevrouw Conny. Mevrouw Yamaguchi is een Japanse die Nederland woont

en ik stond voortdurend versteld van hoe vloeiend zij Nederlands sprak. Deze eerste dag waren we voornamelijk onderweg en de dag vloog dan ook voorbij en ik weet niet of het kwam omdat ik me zenuwachtig had gemaakt maar die avond besloot ik vroeg naar bed te gaan.

De volgende dagen gingen we elke dag naar het CLZ, een school in Zeist. In Japan zouden we het een junior high school noemen. Ik werd een beetje verlegen toen we bij ons eerste bezoek werden onthaald met een applaus toen we het leslokaal binnenliepen maar ik was ook erg blij met die warme ontvangst. Mijn eerste indruk was dat de studenten erg actief zijn en er meer volwassen uitzagen dan Japanse studenten. Ze waren erg vriendelijk en er waren ook studenten die ons aanspraken in het Japans. Op het CLZ vouwden we samen origami, namen we deel aan de gymles en deden nog veel meer activiteiten samen. Ook verdiepten we onze uitwisseling door samen het Japanse en Nederlandse volkslied te zingen. Een verschil met de Japanse scholen was dat er geen naschoolse clubactiviteiten waren en er niet door de studenten werd

Origami leren aan mijn Nederlandse vrienden

schoongemaakt. De studenten die sporten zijn lid van sportclubs in Zeist en omgeving.

Op school ontmoette ik ook voor het eerst mijn gastbroer Berend bij wie ik te gast zou zijn. We hebben bijna dezelfde leeftijd en toen we elkaar een hand gaven kreeg ik de indruk dat we goede vrienden zouden worden. Hij kwam me zo vriendelijk tegenmoet dat ik in één klap niet meer zenuwachtig was. Toen we samen naar zijn huis gingen bleek dat ze speciaal voor mij een kamer hadden klaargemaakt en daar was ik erg blij mee. Eerst gaf ik mijn gastgezin de waaiers en de eetstokjes etc. die ik voor

Mijn zorgzame gastgezin

iedereen had meegebracht uit Japan. Ik was erg opgelucht dat ze er zo blij mee waren. Maar in het begin voelde ik me nog niet zo op mijn gemak, ik kon niet goed zeggen wat ik wilde zeggen tegen mijn gastgezin en ik voelde me dan ook een beetje eenzaam. Maar

Samen met mijn gastbroers

ik was erg dankbaar dat mijn gastgezin hun best deed om mijn hakkkelende Engels te verstaan. Die gastvrijheid kwam telkens weer terug, zo hadden ze zelfs eetstokjes voor me klaargelegd. Ook ontdekte ik dat ze rijst hebben in Nederland, de vorm en smaak is anders dan die van Japanse rijst maar ik was erg blij dat ik in het buitenland rijst heb kunnen eten, het was een goede kans om het te vergelijken met Japans eten.

Ik wist niet wat de homestay voor me zou betekenen maar omdat het een homestay was ervaarde ik zelf het verschil in eten, cultuur en gewoontes en het bleek een waardevolle ervaring. Tot nu toe kende ik het buitenland alleen nog maar via boeken en tv maar plotseling was het iets in mijn directe omgeving, ik werd overvallen door een wens om nog meer landen te leren kennen.

Tijdens mijn verblijf in Nederland heb ik veel rondgewandeld in de stad. Ook heb ik het Van Gogh museum, het Rijksmuseum, het Slot Zeist en het Anne Frank huis bezocht maar wat het meeste indruk op me heeft gemaakt is de Zaanse Schans. Ik was erg geroerd door die vele windmolens die in een rij tussen de majesteuze natuur

stonden.

Terugkijkend op mijn deelname aan deze uitwisseling ben ik het meest blij met de ontmoeting met mijn gastgezin. Het is dankzij de ontmoeting met mijn gezin dat ik ondanks mijn verlegenheid heb geleerd hoe belangrijk het is om duidelijk te zeggen wat je denkt tegen anderen. Ik wil hen bedanken dat ze me hebben geleerd dat je ondanks het verschil in taal elkaar kan begrijpen door te proberen te communiceren. Dankzij deze ervaring ga ik zeker mijn best doen

om nieuwe dingen uit te proberen. Ik zal proberen om zoveel mogelijk te absorberen en er persoonlijk van te groeien.

